

### [Undervisningsministeren.]

atriske Afdeling, hvorimod han igen udskød — og det maatte altsaa være til den kommende Rigsdagssamling — Poliklinikkerne. Der vilde da rimeligvis være gaaet et Par Aar, inden det hele var blevet fremsat i Overensstemmelse med det, han og hans Regeringsflertal havde formet.

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Kritik deraf, men fremhæver det blot for at værgе mig selv; for naar det var Tilfældet med min Forgænger, kan man dog ikke undre sig over, at det har taget nogen Tid for mig, der ikke uden videre kunde stille mig paa det Grundlag, som en anden Regering og dens Flertal havde skabt i 1928. Det kan ikke undre, at det maatte tage nogen Tid for mig at gennemarbejde hele denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde, at jeg var i Overensstemmelse med de Radikales og Socialdemokratiets Standpunkt i 1928 og Aarene forud derfor. Men det kan da ikke undre det ærede Medlem, at jeg er i Overensstemmelse med, hvad mit Parti, og hvad jeg selv virkede og stemte for i 1928. Det skulde dog være underligt, om jeg nu 3 Aar efter, fordi jeg nu tilfældigvis staa som Minister, skulde have taget et andet Standpunkt end det, der var mit for 3 Aar siden. Det synes jeg i hvert Fald ikke man kan bebrejde mig; det er en naturlig Ting. Men saa er det givet, at det maatte kræve betydelige Forarbejder. Hvis det ærede Medlem Hr. Pitzner vidste, hvor megen Tid denne Sag har taget, hvor mange Forhandlinger der er ført til de forskellige Sider, vilde han erkende, at jeg ikke har spildt Tiden.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov, Venstres Ordfører, mente, at der var gaaet for lang Tid mellem Afgivelsen af Sundhedsstyrelsens Betænkning den 21. Januar og min Forelæggelse her den 6. Marts. Men i den Tid, som dog kun er knap halvanden Maaned, foregik der meget betydningsfulde og nødvendige Forhandlinger, bl. a. med de militære Autoriteter, Militærlægerne, med Søværnets Ingeniører o. s. v., o. s. v. Disse Forhandlinger maatte tage deres Tid. De blev afsluttet den 2. Marts; den sidste Forhandling mellem de militære Myndigheder og Undervisningsministeriet blev afsluttet den 2. Marts. Den 6. Marts laa Lovforslaget paa Tingets Bord. Jeg tror ikke, jeg har spildt Tiden. Det har i alt Fald været en af de Sager i de knap et Par Aar, jeg har siddet som Minister — det er vel ikke mere end 13/4 Aar —, som har optaget mig mest

og interesseret mig mest. Til Gengæld tror jeg, at jeg nu har forelagt den høje Rigsdag et Forslag, som er forsvarligt.

Til det ærede Medlem Hr. Nørskov har jeg i øvrigt ikke meget at bemærke. Han fremsatte nogle Spørgsmaal om, hvorledes Ordningen af 1928 har virket paa Militærhospitalet, hvorledes de militære sagkyndige ser paa Forslaget o. s. v., sluttede, at Sundhedsforholdene maatte have været særdeles gode. Det skal der blive givet Udvalget hurtige og klare Oplysninger om. Naar det ærede Medlem Hr. Nørskov sagde, at denne Administration paa tre Steder, nemlig Marinehospitalet paa Christianshavn, Militærhospitalet og Epidemihospitalet, maatte blive noget dyrere, end den burde, kan jeg ganske henholde mig til, hvad de Radikales Ordfører, det ærede Medlem Fru Elna Munch, sagde om den Ting. Det er ogsaa lidt ejendommeligt at stille tre Steder op og nævne Militærhospitalet og Epidemihospitalet, som i Virkeligheden kun er eet, de ligger sammen paa Hjørnet af Tagensvej og Jagtvejen. At Enheden skulde gaa tabt, kan jeg slet ikke tro, det foreligger der ikke det allermindste, der tyder paa.

At Marinehospitalet, som det ærede Medlem sagde, ikke er i den bedste Forfatning, ja, det er, som man tager det. At det ikke har haft godt af at staa ledigt i 3 Aar og kun bruges til rent tilfældige Formaal, som det slet ikke er afpasset til, er klart. Og skal det staa saadan mange Aar endnu ud i Tiden, vil det efterhaanden langsomt forfalde. Det er netop det, dette Lovforslag skulde forhindre. Men det er et godt Hospital, det er gode Bygninger, det er kun 16 Aar, det blev bygget i 1915 og indrettet med det Formaal at være Hospital. Alle sagkyndige er enige om, at det er særdeles brugeligt, og at det er meningsløst at have et Hospital staaende saaledes derude, og Udgiften bliver betydeligt større, som det ærede Medlem Fru Elna Munch pegede paa, for hvert Aar med Fare for voksende Forfald; det er fuldkommen meningsløst, naar vi har slette Hospitalsforhold, som i allerhøjeste Grad trænger til Forbedring.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner erkendte, hvad der glædede mig, at de ca. 100 000 Kr., som anslaaes til en Omdannelse, Omlavning, Istandsættelse af Marinehospitalet, ikke efter hans Mening er for meget. Det glæder mig i høj Grad, det havde jeg ogsaa ventet efter det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem Hr. Pitzners Kendskab til Byggeforhold, efter hans mangeaarige Virksomhed i Finansudvalget, hans Kritik hver